

Skriftlig fremsættelse (20. november 1996)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg tillader mig hermed for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af ophavsretsloven. (Eksemplarfremsættelse m.v. til fordel for handicappede, kabelviderespredning af radio- og fjernsynsudsendelser, uoverdrageligt vederlagskrav ved udlejning af videogrammer og fonogrammer m.v.).

(Lovforslag nr. L 77).

Ophavsretsloven undergik i 1995 en gennemgribende revision, hvis formål var at tilvejebringe en ny og mere tidssvarende ophavsretslovgivning. Loven medførte blandt andet, at billedkunstneres retlige stilling blev styrket, at der blev skabt ligestilling med hensyn til beskyttelse mellem udøvende og skabende kunstnere, og at lovens aftalelicenssystem blev udbygget og forenklet. Endelig blev der givet bestemmelser om beskyttelse af producenter af lyd- og billedoptagelser.

Hovedformålet med dette lovforslag er at gennemføre visse mindre ændringer, som er nødvendiggjort af to EF-direktiver på området.

For det første foreslår jeg, at den gældende *tvangslicensordning* for kabelviderespredning af radio- og fjernsynsudsendelser afløses af en ordning baseret på *aftalelicens*. Omlægningen indebærer, at der for fremtiden skal indgås aftaler mellem rettighedshaverne og brugerne om kabelspredning af radio- og fjernsynsudsendelser.

Det er hensigten, at omlægningen for kabelspredning skal træde i kraft den 1. januar 1998, således at rettighedshaverne og brugerne i god tid inden omlægningen får kendskab til det nye retsgrundlag og dermed får mulighed for at indrette sig i overensstemmelse hermed.

For det andet foreslår jeg, at der for ophavsmandenes og de udøvende kunstneres vedkommende indføres nye bestemmelser om et uoverdrageligt vederlagskrav ved udlejning af videogrammer og fonogrammer. Et vederlags-

krav af denne art skal være gennemført i dansk ret senest den 1. juli 1997. Der er tale om en helt ny ordning, som har til formål af styrke ophavsmandenes og de udøvende kunstneres retsstilling i forbindelse med udnyttelsen af de værker og præstationer, der indgår i billed- eller lydoptagelser.

Et tredje væsentligt element i lovforslaget er de nye bestemmelser om eksemplarfremsættelse m.v. til fordel for de syns- og hørehandicappede.

Sådan som retsstillingen er i dag, kan blinde kun fremstille eksemplarer af litterære eller musikalske værker i blindeskrift, uden at spørge om lov fra ophavsmandene. Ved revisionen af ophavsretsloven i 1995 fik kulturministeren en bemyndigelse til at udvide denne adgang til også at omfatte andre former for eksemplarfremsættelse. Under senere forhandlinger med de synshandicappedes organisationer har der imidlertid vist sig at være et stort behov for, at de synshandicappede får bedre muligheder for at kunne drage fordel af den nye digitale teknik.

På denne baggrund stiller jeg forslag om, at der tilvejebringes det nødvendige grundlag for, at de blinde, svagtsende, døve og taleledendes muligheder for at udnytte den nye teknologi forbedres.

For det fjerde foreslår jeg endelig, at loven om Den Kulturelle Fond og om visse bevillinger på ophavsretsområdet ophæves. Loven er i dag uden reel betydning, idet de afgifter, som de efter loven koncessionerede selskaber skulle betale, er aftrappet over en årrække med den konsekvens, at de i dag udgør 0 kr. Jeg finder det imidlertid hensigtsmæssigt, at der stadig kan udøves en vis offentlig kontrol med KODA, der som koncessioneret virksomhed forvalter komponisternes rettigheder. Jeg foreslår derfor, at koncessionsordningen for KODA overføres til ophavsretsloven.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, anbefaler jeg forslaget til Folketingets velvillige behandling.